

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ**

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної
інтернет-конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ ТА МАРКЕТИНГУ В
АГРАРНОМУ БІЗНЕСІ»**

05-06 жовтня 2023 року

м. Дніпро - 2023

УДК: 338.43:339.138(082)

Зареєстровано в Українському інституті науково-технічної експертизи та інформації
(*посвідчення №525 від 01 грудня 2022 р.*)

Організатори конференції: Дніпровський державний аграрно-економічний
університет, факультет менеджменту і маркетингу.

Збірник містить матеріали за напрямками:

Секція 1. Інноваційно-інвестиційний розвиток суб'єктів економічної діяльності.

Секція 2. Менеджмент та правове забезпечення діяльності аграрних підприємств.

Секція 3. Впровадження маркетингових інноваційних технологій для антикризового
синергетичного ефекту на ринку.

Секція 4. Публічне управління та регулювання аграрної сфери.

Актуальні проблеми економіки, управління та маркетингу в аграрному бізнесі:
матеріали II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, м. Дніпро, 05-06
жовтня 2023 р. Дніпро, ДДАЕУ, 2023. 342 с.

*Роботи друкуються в авторській редакції, мовою оригіналу. Відповідальність за
грамотність, автентичність цитат, достовірність фактів і посилань несуть автори
публікацій.*

© Дніпровський державний аграрно-
економічний університет, 2023

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ ЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

БАГОРКА Д.А. Складові оптимізації бізнес-процесів підприємств	14
БОКАЧ О.В., НЕНАХОВА М.І. Інноваційні фактори забезпечення конкурентоспроможності підприємств агробізнесу	15
БОРОДЕЙ Д.В. РОЗДОБУДЬКО Е.О. Теоретичні підходи до визначення диверсифікації в економіці	16
БУР'ЯН С.В. Теоретичні аспекти управління прибутком підприємства	17
ВАСАРАБ-КОЖУШНА О. Напрями підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства	19
ВАСИЛЬЄВ С.В., КУТНЯ І.С. Тенденції інвестування в агробізнес України у воєнний час	20
VINICHENKO I.I., HORNYUK D.I. Formation of sustainable development of the enterprise	21
ВОЗДВИЖЕНСЬКИЙ В.В. Інноваційні чинники в забезпеченні стійкості потенціалу беззбиткового розвитку підприємств агробізнесу	23
ГАЛАГАН Т.І. Стратегічні напрями рекультивації земель природно-техногенних комплексів	24
ГОНЧАРЕНКО О. В., САМІЛИК Т.М. Інноваційний вектор формування інклюзивної економіки	25
DIDUR K.M. The impact of the war in Ukraine on global food security	26
ЖИЛІН І.М. Детермінанти забезпечення стійкого стану економічної безпеки сільськогосподарських підприємств в умовах глобалізаційних викликів	27
ІВАНОВА Ю.В. Підвищення ефективності функціонування аграрних підприємств	29
КАДИРУС А.О. Конкурентне середовище та його вплив на діяльність підприємства	30
КАПУСТЯН А.С. Теоретичні аспекти управління інноваціями в аграрному секторі	31
КОВАЛЕНКО М.Є. Розвиток сучасної цінової політики в аграрній сфері	33
КОЗАК В.М. Забезпечення фінансової безпеки суб'єктів агропродовольчого ринку	34
КОРОЛЬОВ Д.Д. Сутність стратегічного розвитку підприємства	35
КОСТЮК М.В. Безпека та розвиток аграрного бізнесу в сучасних умовах	36
КУЧЕРЕНКО В.Ю. Формування інвестиційних стратегій підприємства	38
ЛАСТОВЧЕНКО П.В. Формування організаційно-економічного потенціалу сільських територій	40

ХЕЧОЯН А. Значення та особливості маркетингового менеджменту в сільськогосподарських підприємствах	285
ЧАЙКА І. М. Роль відеомаркетингу та стрімінгових платформ у збереженні ринкової позиції під час економічних труднощів	286
ЧОНІ Є.В. Роль та значення карти подорожі споживача при формуванні позитивного досвіду споживача з брендом	288
ЮРЧЕНКО Н.І., УСТІК Т.В. Інноваційні технології в системі маркетингових комунікацій	290
ЯКУБЕНКО Ю. Маркетингове позиціонування підприємств в умовах аграрного сектора економіки	291
ЯКУБЕНКО Ю. Особливості маркетингово управління господарськими суб'єктами аграрної сфери	293
ЯНЧУК Ю. Маркетингове позиціонування підприємств в умовах аграрного сектора економіки	295

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

БАЙДАК І.І. Аспекти державної підтримки агробізнесу України	297
БОНДАРЧУК Н.В. Сучасний стан взаємодії органів публічної влади та інститутів громадянського суспільства	298
ВАРАКУТА І.О. Публічне управління у сфері аграрного бізнесу: сучасні виклики та переваги	300
ВЕНГЕР О.М. Державне управління та регулювання аграрної сфери в Україні в період дії воєнного стану	301
ВОРОНІНА В.Р. Забезпечення ефективного управління публічними комунікаціями в діяльності закладів вищої освіти	303
ДОВЖЕНКО С.Я. Особливості державної політики розвитку аграрного сектору України в умовах війни	304
ДУБОВА О.О. Правовий захист системи інвестування в Україні	306
ДЬОМІН Є.О. Інструменти взаємодії органів місцевого самоврядування з громадськістю	307
ЗАСТАВА І.А. Брендинг як складова конкурентоспроможності сільських територій	309
КАВАЛЕР В. Удосконалення роботи кадрової служби в органах місцевого самоврядування	310
КОРНІЄВСЬКИЙ С. В. Особливості стратегічного управління розвитком територіальних громад в умовах післявоєнного відновлення	312

СЕКЦІЯ 4. ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ

АСПЕКТИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ АГРОБІЗНЕСУ УКРАЇНИ

Байдак І.І., старший викладач

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Сільське господарство в Україні визнається як ключова галузь національної економіки, яка гарантує не лише продовольчу, економічну, екологічну та енергетичну стійкість, але й визначає соціально-економічні тенденції розвитку інших сфер та країни в цілому.

Особливість сільського господарства полягає у використанні природних і біологічних факторів, що робить його вразливим до природно-кліматичних умов і створює фінансову нестабільність для виробників. Багато підприємств аграрного сектору не можуть втілити принцип розширеного самофінансування, тому вони потребують підтримки від держави.

Роль сільського господарства у забезпеченні економічної стійкості України в умовах тривалої війни та післявоєнного відновлення вимагає обґрунтування стратегій та заходів державної політики. Це також передбачає підтримку реформ і ініціатив, спрямованих на адаптацію господарських суб'єктів до викликів і ризиків війни, а також створення фундаменту для відновлення потенціалу довгострокового зростання.

Розробка всебічної програми державної підтримки розвитку агробізнесу призначена створити інcentиви для підприємницької діяльності з метою розширення виробництва, поліпшення ринкових умов і соціально-економічного розвитку сільських територій [1].

Можна визначити три основні спрямування у державній підтримці підприємств сільського господарства: *пряма підтримка*, яка включає виділення коштів з бюджету за програмами допомоги; *умовно-пряма підтримка*, що реалізується через заходи, не пов'язані з аграрною сферою, та впроваджується через опосередковані механізми впливу; *непряма підтримка*, яка створює стимули для збільшення виробництва.

На сучасному етапі державна підтримка агробізнесу реалізується через кілька напрямків: фермерські господарства; галузі тваринництва, садівництва і виноградарства, а також придбання вітчизняної техніки. Ці напрямки здійснюються за допомогою відповідних програм, розроблених Міністерством аграрної політики та продовольства України.

Для цих напрямків підтримки застосовуються різноманітні форми: пряма фінансова допомога, непрямі заходи та опосередковані механізми підтримки.

Прямі форми державної підтримки в агропромисловому комплексі реалізуються шляхом забезпечення фінансової підтримки через здешевлення кредитів, надання державної підтримки у справі страхування сільськогосподарської продукції та виділення субсидій. *Непрямі методи* включають проведення інтервенцій щодо сільськогосподарської продукції, встановлення внутрішніх закупівельних цін і митних тарифів для підтримки вітчизняних виробників. *Опосередковані заходи* включають реструктуризацію та списання боргів з оплати податків, встановлення спеціальних режимів оподаткування та стимулювання науково-дослідної діяльності.

Державна підтримка аграріїв реалізується через використання адміністративних та економічних інструментів. До *адміністративних* методів відносяться антимонопольне регулювання, контроль за дотриманням екологічних норм та стандартів, а також раціональне використання земельних ресурсів. *Економічні* методи включають пільгове оподаткування та кредитування, субсидювання виробництва сільськогосподарської продукції та нормування витрат на виробництво.

Державна підтримка здійснюється наступними державними інституціями: Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Міністерство аграрної політики та продовольства України і Державна фіскальна служба.

У умовах повномасштабної збройної агресії Росії державна аграрна політика повинна бути максимально заохочувальною, спрямованою на забезпечення стійкості сільськогосподарського виробництва та збереження ефективності ланцюгів *виробництва – перероблення – зберігання – постачання харчових продуктів кінцевому споживачеві*.

Основними завданнями такої політики є гарантування продовольчої безпеки, надання сільськогосподарським виробникам необхідних матеріально-технічних ресурсів, створення умов для самостійного забезпечення харчовими продуктами подвірних господарств і тимчасово переміщених осіб, а також збільшення первинного та поглибленого перероблення сільськогосподарської сировини всередині країни та зростання частки готової продукції в експорті.

З початку 2023 року українські аграрії отримали майже 30 мільярдів гривень банківських кредитів для розвитку агробізнесу [2]. Один з основних порталів, що надає програми підтримки, - "ЄРобота". Міністерство аграрної політики та продовольства України підписало 89 наказів в рамках грантової програми "ЄРобота" для розвитку садів і теплиць на загальну суму 432,8 млн грн. Зокрема, 78 наказів стосуються видачі грантів для розвитку садівництва на 355,9 млн грн, а 11 – для створення теплиць на 76,9 млн грн. [3]. Проте, за рівнем державної підтримки агробізнесу, Україна відстає від країн із розвинутою економікою, і важливість розробки і впровадження цілісної системи державної підтримки розвитку агробізнесу залишається актуальною.

Література:

1. Мельник Л.Л., Байдак І.І. Державна підтримка агробізнесу: сутність, значення та сучасний стан в Україні. *Ефективна економіка*. 2023. № 5. URL: <https://nayka.com.ua/index.php/ee/article/view/1605/1615>
2. Пріоритети забезпечення стійкості промисловості й аграрного сектору економіки України в умовах повномасштабної війни : аналіт. доп. / О. В. Собкевич, А. В. Шевченко, В. М. Русан, Л. А. Жураковська. Київ : НІСД, 2023. 49 с. URL: <https://doi.org/10.53679/NISS-analytrep.2023.04> (дата звернення: 12.05.2023)
3. Міністерство аграрної політики та продовольства України. URL: <https://minagro.gov.ua/pidtrimka> (дата звернення 21.09.2023)

СУЧАСНИЙ СТАН ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ТА ІНСТИТУТІВ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Бондарчук Н.В., д.держ.упр., професорка

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Заохочення активної співпраці між громадським суспільством і державою сприятиме створенню більш відкритого, демократичного та ефективного суспільства. Актуальність даного питання пов'язано ще і з воєнною агресією Російської Федерації проти України, внаслідок чого відбулося порушення взаємодії держави з інститутами громадянського суспільства.

Необхідність взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства є важливою передумовою для ефективного та своєчасного виконання функцій публічної влади. В Україні за час незалежності вже були зроблені значущі кроки в напрямі формування державної політики щодо розвитку громадянського суспільства, забезпечення відкритості та прозорості роботи органів та посадових осіб державної та місцевої влади. Також відбулися значні зміни взаємодії між державою та громадськими організаціями.